

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvad man ved lovens vedtagelse regnede med.

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg har den 14. juli 1981 bedt mig om en kommentar til en artikel i Berlingske Tidende om samme emne. Der vil i den kommentar blive givet en udførlig redegørelse for de erfaringer, toldvæsenet har gjort med lovens administration.

Spm. nr. 1227

Til *socialministeren* (15/7 81) af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der ikke udstedes nogen revisionsamnesti for administrationen af bistandsloven under socialrådgiverkonflikten, men tværtimod indskærpe, at det skal fremgå, hvilke ekstraudgifter der er opstået som følge af konflikten, sådan at disse udgifter kan holdes uden for de statslige refusioner?«

Begrundelse

Staten må forholde sig neutral i forhold til socialrådgiverkonflikten. Derfor er det nødvendigt, at socialministeren tager skridt i retning af de i spørgsmålet indeholdte foranstaltninger. Det må klart kunne fastslås, hvad statspengene bruges til, så det er klart, at der ikke er tale om konfliktstøtte til kommunerne. Enhver idé om revisionsamnesti må derfor afvises, og tværtimod må revisionsforanstaltningerne skærpes i situationen til sikring af statens neutralitet i forhold til konflikten.

Besvarelse (21/7 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Der er ikke hjemmel til at nægte kommunerne refusion af udgifter, der lovligt er afholdt efter bistandsloven, og derfor heller ikke til med henblik herpå at kræve en opgørelse over merudgifter, der måtte blive en følge af socialrådgivernes konflikt med kommunerne, en opgørelse, der formentlig ikke kunne foretages med blot nogenlunde nøjagtighed.

Staten må forholde sig neutral i konflikten og ville derfor ikke kunne pålægge kommunerne, at en større del af udgifterne til hjælp efter bistandsloven skulle afholdes af disse,

fordi den måtte skønnes at være en følge af en arbejdskonflikt.

Spm. nr. 1228

Til *socialministeren* (15/7 81) af:

Tyroll (VS):

»Forholder statsmagten sig neutral i forhold til socialrådgiverkonflikten sådan, at de ekstraudgifter, som kommunerne påfører sig selv som en følge af deres hårde angreb på socialrådgivernes overenskomstforhold, alene skal betales af kommunerne, og ikke med nogen andel refunderes af statslige midler?«

Begrundelse

Den hårde linje, som kommunerne fører over for socialrådgiverne, vil selvfølgelig blive styrket væsentligt, hvis kommunerne kan regne med at få hjælp fra staten til dækning af de ekstraudgifter, der fremkommer som en følge af konflikten. F. eks. har Århus kommune i begyndelsen af juni beregnet, at alene udskydelsen af påbegyndelsen af revalideringsforløb (efter bistandslovens § 42) og udskydelsen af optagelse i beskæftigelsesordning med deraf yderligere hjælp via kontanthjælp vil koste 5,3 mill. kr. Hertil kommer så en stribe af ekstraudgifter.

Hvis staten dækker disse udgifter eller andele af dem, er der helt klart tale om støtte til den ene part – arbejdsgiverparten – i overenskomstkonflikten. I relation til dette er det f. eks. slået fast i arbejdsløshedslovgivningen, at der ikke kan udbetales arbejdsløshedsunderstøttelse til arbejdsløse, hvis faglige organisation er ude i en omfattende overenskomstkonflikt. Argumentet for dette har været, at staten skal forholde sig neutral. Dette princip må så selvfølgelig også gælde i forhold til de kommunale arbejdsgivers etablering af konflikt. Kommunernes Landsforening må ikke kunne regne med, at statsmagten træder til og udreder dele af de ekstraudgifter, som kommunerne pådrager sig gennem socialrådgiverkonflikten.

Disse udgifter må selvfølgelig forventes at blive væsentligt forøget i tilfælde af, at Kommunernes Landsforening gør alvor af deres lockoutrussel. Det må forventes, at statsmagten afholder sig fra at dække nogle af disse ekstraudgifter, der udelukkende skyldes